

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2015

Alžběta Prouzová

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**VELKOFORMÁTOVÝ TISK
VE VEŘEJNÉM PROSTORU**

Alžběta Prouzová

PLZEŇ 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Ilustrace grafika

Bakalářská práce
VELKOFORMÁTOVÝ TISK
VE VEŘEJNÉM PROSTORU

Alžběta Prouzová

Vedoucí práce: doc. Akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

PLZEŇ 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Už od počátku jsem dávala přednost tužce a úhlu před štětcem a barvou. Nejspíše jsem v nich spatřovala větší oporu a prostředek, do kterého se mohu opřít a vložit do něj veškerou svou sílu a energii. Uvědomuji si, že lineární projev mi byl, a stále je, bližší a dosud mu dávám přednost před plochou.

Na střední škole jsem neměla moc příležitostí využití grafických technik. Možná právě proto, jsem v nich spatřovala cosi obdivuhodného a nepoznaného.

Už od svých dětských let jsem měla skrytý vztah k materiálu, a možná proto se mi líbila představa dalšího zpracování výtvarného projevu.

Během studia jsem si vyzkoušela různé grafické techniky, od klasických technik jako jsou linoryt, suchá jehla, litografie, až po netradiční techniky a tisk beze strojů. Tím se mi otevřela široká škála možností. Kromě grafiky jsem se ve volném čase věnovala textilu a tvorbě různých doplňků.

Později jsem začala kombinovat tyto dvě média a experimentovat s nimi. Zkoumala jsem možnosti barvy, materiálů a druhy tisků. Největší zlom v mé tvorbě nastal tehdy, když jsem dostala zadání klauzurní práce – grafický projev v textilní kultuře. Podmínkou byl výstup velkého formátu, u kterého jsem zjistila, že mi vyhovuje nejvíce. V této práci zastupovala funkci barvy hlína, jejíž kombinace druhů hlíny vytvářely odstíny. Použila jsem zde linku jako definici tvaru, čemuž se věnuji dodnes.

Při studijích na zahraniční stáži v polské Lodzi, jež bývala průmyslovou metropolí textilu, se mi naskytla možnost studovat v ateliéru Unikátního a experimentálního potisku textilií. Studium v tomto ateliéru mělo obrovský přínos do mé tvorby. Začala jsem přemýšlet o textilu jako nástroji, kterým lze přenést kresby z papíru do prostoru. Na semestrální práci jsem pracovala

se šablonou, která neplnila pouze funkci matrice, ale stala se funkčním prvkem sama o sobě. Skrze ní procházelo světlo, díky kterému se na protější plátno promítal motiv v ní vyřezaný. Na plátně byly vytištěny stíny, které vznikly prosvícením motivu na papír, takže zde docházelo k setkání těchto dvou aspektů, které tvořily finální podobu instalace.

Ve své bakalářské práci chci dále pokračovat s kombinacemi tisku a materiálu, a posunout tak měřítko grafiky. Navíc v této práci posunu i funkci textilu, který nebude pouze podkladovým plošným materiálem, ale zaujme spolu s grafickým tiskem rovnocennou roli, kde se budou navzájem doplňovat.

2. Téma a důvod jeho volby

2. 1. Velikost měřítka

Prvním impulsem, který mne přiměl k volbě tohoto tématu, byla příležitost vyjádřit se ve velkém měřítku. Ve své práci potřebuji mít dostatek prostoru a volnost. Jedině tak dokážu vnést do díla sebe a své emoce.

Velký formát mi umožňuje použití široké škály vyjadřovacích prostředků. Při tvorbě v menších rozměrech se často cítím svázaná, mám pocit, jakoby byl formát orámován neviditelným rámem a já nemohla překročit jeho hranice. Zde se mi dostává možnost dynamického projevu bez jakýchkoli limitů. Ale i tato skutečnost, že mi velký formát neklade žádné hranice, se pro mne stává jistým limitem. V zápalu tvůrčího procesu mnohdy nedokážu zavčas zastavit, a říci: dost. Přesto, mne stále baví a je pro mne obrovskou výzvou.

2. 2. Veřejný prostor

Expanzí díla z galerijního prostoru do prostoru veřejného, se dílo stává nedílnou součástí místa, ve kterém je prezentováno a můžeme ho nazvat street art - umění ulice, uměním veřejného prostoru. V případě, že je dílo tvořeno pro konkrétní místo, uměním místa - site specific. Veřejný prostor pro mne znamená místo, které může využívat kdokoli a kdykoli bez jakýchkoli ohledů na jeho vlastnictví.¹

Umístění díla do veřejného prostoru nám dokazuje, že dílo může existovat

¹ http://cs.wikipedia.org/wiki/Ve%C5%99ejn%C3%A9_prostranstv%C3%AD

i mimo galerijní prostor. Jeho potenciál se mohutně násobí a díky dalším faktorům, kterým je vystaveno, se mění v cosi jiného.²

Aplikování grafiky do veřejného prostoru znamená rozšíření jejích možností, díky kterým vznikají nové otázky, na které si musíme odpovědět.

Jakým způsobem se dílo vztahuje k místu, ve kterém je prezentováno.

Jak dílo v daném prostoru komunikuje s divákem. Vliv přírodních jevů na dílo.

Má – li se dílo pohybovat na hranici land artu, tj. přijmout skutečnost, že dříve či později podlehe rozpadu. Světelné podmínky a mnoho, mnoho dalších otázek.

U tvorby ve vnějším prostoru, je nutné také přihlédnout k okolním vlivům a zvolit adekvátní materiál pro jeho prezentaci. Vzhledem k mému zájmu v experimentu s materiály a v textilním projevu, se toto téma naskytlo jako nejvíce příhodné k práci s jinými materiály než je papír.

Tím, že mohu prozkoumat úplně nový způsob prezentace a vyřešit všechny otázky s tím spojené, se zároveň obohacuji o nové poznatky, a tím se ve své tvorbě posouvám zase o krok dále.

2. 3. Vztah k židovské tradici

Kromě výtvarného umění je mou životní náplní hudba. Mám slabost pro lidovou, balkánskou hudbu a klezmer. Ten mně vždy fascinoval. Jak ráda ho poslouchám, tak ještě radši ho hraji. Je to jeden druh projevu, který se váže k židovství a mám k němu poměrně blízko. Ale co se týče celkového vztahu k židovské kultuře, nikdy jsem se o ní nijak speciálně nezajímala i přesto, že moje matka je velice zainteresovaným čtenářem a příznivcem židovské kultury v Čechách. Toto téma ke mně přišlo celkem spontánně tím, že jsem

² Schmelzová R., Šubrtová D., Mikuláš R., Současná umělecká díla v krajině. 1. Vydání Praha: Academia, 2014. ISBN 978 – 80 – 200 – 2275 – 2.

se ocitla přímo v místě, které je s židovstvím velmi široce spojeno. Velice silně ke mně promluvalo a stalo se tak mým hlavním inspiračním zdrojem.

Židovské umění je ve svém vizuálním projevu velice skromné a příkré. Díky výslovnému zákazu jakéhokoli zobrazování boha a postav vůbec, můžeme spatřit umění spíše symbolické. Různé florální motivy, a symboly, které mají svůj skrytý význam. Ač ne záměrně, mé dílo může být úzce spojené s touto kulturou. Zobrazování přírody pro mne nebylo nikdy nějakým diktátem, ale přikláním se k tvorbě spíše symbolické, s absencí lidských postav, než ke konkrétnímu, vyprávěcímu projevu. V mé tvorbě se ztotožňuji i s genderovým faktem, že žena je zastoupením přírody a emociálního projevu. Oproti mužskému pokolení, které představuje zvířenu, dominanci a racionalitu myšlení a nijak tento fakt nepopírám.

3. Cíl práce

Posunutím měřítka a užitím netradičních výtvarných prostředků dosáhnout nového výrazu v grafické tvorbě. Zasazení díla do konkrétní exteriérové situace a konfrontace díla s divákem.

Skrze instalaci propojit dvě místa, která jsou dosti kontrastní, ale mají hodně společného. Židovský hřbitov v polské Lodzi a starý hřbitov v Náchodě.

Zdrojem grafických tisků a jejich následné kompozice jsou malby, které vznikly na základě kresebných přepisů stromů a zátiší židovského hřbitova v Lodzi.

Textilní instalace se skládá z grafických tisků, které tvoří symboliku hřbitova v Lodzi. Díky vnějším aspektům - keře, stíny stromů a okolní graffiti na starém hřbitově v Náchodě, se navzájem prolínají a tvoří jakousi symboliku propojení těchto dvou míst.

Cílem je též poukázat na tyto dvě místa. Hřbitov v Lodzi, jako největší židovské pietní místo v Evropě a starý židovský hřbitov v Náchodě, již dávno zapomenuté pohřebiště, na jehož místě je dnes vybudován veřejný park.

Skrze vernisáž a média dostat do podvědomí veřejnosti přítomnost této instalace a přimět je k navštívení místa a uvědomění si jistých spojitostí.

Tím, že je dílo instalované ve veřejném prostoru, vzniká příležitost náhodné konfrontace díla s divákem.

4. Proces přípravy

4. 1. Inspirační zdroje a historická souvislost

Základním výchozím prvkem pro celkovou tvorbu bakalářské práce je kresba. Přesněji, kresebný přepis skutečnosti. Při návštěvách židovského hřbitova v Lodzi jsem zaznamenávala pomocí tužky a papíru linie stromů, které prorůstají mezi náhrobky.

Židovský hřbitov v Lodzi je členěn na mnoho částí. Mužská, ženská a dětská část. Podle národnosti, druhu nemoci a data pohřbení.³ Každá tato část nese s sebou jinou atmosféru. V každé této části jsou jiné světelné podmínky, jiné rozmístění hrobů, jiné náhrobky rozmístěné podle rodů. Některé části byly upravené, některé nikoliv. Ty byly prorostlé divokou buší a působily dosti melancholicky.

Zátiší a stromy jsem zaznamenávala a následně přenášela do maleb, nebo spíše štětcových kreseb. Při přepisu malých kresbiček jsem zkoumala různé možnosti štětce a barvy. Používala jsem různé tloušťky štětců, různé množství a hustotu barvy, a rozmezí distanční vzdálenosti.

To vše jsem prováděla na pauzovací papíry, které jsem posléze skládala na sebe a vytvářela tak nové kompozice, které díky prolínání jednotlivých kreseb tvořily perspektivní zobrazení. Tyto malby se staly výchozím bodem pro experimentální tisky, ze kterých se skládá celá instalace.

³ Podolska J.; *Spacerownik cmentarz żydowski w Łodzi*; Łódź: Agira, 2010. ISBN 978 – 83 – 268 – 0037 -
- 5

4. 2. Lokalizace místa, prostorové a historické souvislosti

Než jsem vůbec začala s přípravou realizace, musela jsem lokalizovat konkrétní místo, na kterém bude dílo instalované. Již od počátku jsem chtěla, aby místo komunikovalo s mým dílem a do jisté míry souviselo s motivy, které jsou mu zdrojem. Rozhodla jsem se aplikovat své dílo do Náchoda, města, kde jsem se narodila. Při procházce městem jsem se posadila v parku, který není na první pohled ničím výjimečný. Je temný, a spíše jím projdete, než že se zde posadíte. V tu chvíli mi bylo jasné, že své dílo budu dělat pro toto místo. Místo, kde dříve stával židovský hřbitov. Byl zřízen již koncem 15. století a pohřbívalo se zde až do roku 1926, kdy byl vystavěn nový židovský hřbitov.

V červnu roku 1943 byl historický židovský hřbitov z příkazu gestapa zrušen. Stromy byly pokáceny, náhrobky strženy a kámen z nich prodán. Poškozené náhrobky byly použity jako stavební materiál.⁴ Od té doby byl židovský hřbitov jen devastován.

Parčík v ulici Českých bratří slouží dnes občanům Náchoda. Denně jím či kolem něj projdou stovky lidí. Schází se tu mládež pro jeho blízkost školám, mnozí zde hledají odpočinek na lavičkách. Plocha bývalého hřbitova je stále ve vlastnictví ŽNO Praha, ale na jejím vzhledu se vždy podílelo především město Náchod.⁵

Vytipovala jsem si zeď, která je součástí budovy obléhající dnešní park. Plocha zdi je doplněna o graffiti, a i to je jedna z věcí, která mne přiměla k výběru právě této plochy. Instalací mého díla na této ploše nastane konfrontace s již přítomným grafickým projevem.

⁴ Alena Čtvrtečková, Židovské hřbitovy v Náchodě

⁵ Alena Čtvrtečková, Židovské hřbitovy v Náchodě

4. 3. Stav exteriéru

Při vstupu do parku z ulice Českých Bratří, se po levé straně nachází bývalá márnice, která je již delší čas v rekonstrukci, která však zaostává. Okolo stavby se nachází stavební odpad a běžné odpadky. Zeď, určená k instalaci, je omítnuta hrubou, bílou omítkou, do výšky 4,5 m. Zbytek budovy je neomítnut. Na zdi jsou patrné známky vandalismu v podobě graffiti. Budova bývalé továrny, přilehlá ke zdi, je ponechána v surovém cihlovém stavu. Další budova, která sousedí s budovou bývalé továrny je omítnuta ve světle žlutém odstínu. Park je osázen trávnikem, kde místy rostou stromy, většinou smrky. Před místem instalace se nacházejí dva stromy v distanci cca 6 m od sebe. Vzhledem k tomu, že park byl před 4 lety rekonstruován, nacházejí se zde nové dřevěné lavičky, přibyla zde nová pamětní deska hřbitova a informační tabule.

4. 4. Světelné podmínky

Během dne svítí do parku slunce, přibližně od 12 hodiny až do západu. U vstupu z ulice Českých bratří se nachází pouliční lampa, která svítí během noci, avšak její světlo nijak neovlivní viditelnost instalace v noci.

4. 5. Přístupnost

Park je přístupný veřejnosti 24 hodin denně bez ohledu na roční dobu. Je přístupný ze dvou stran a je možné do něj oficiálně vstoupit třemi vchody, jež jsou tvořeny kamenitou pěšinkou. Zbytek parku je ohraničen drobnými keři a vysázenými květinami. Valná většina návštěvníků parku jsou žáci, díky školám, které se nacházejí v jeho blízkosti.

4. 6. Provoz

Dvě přístupové strany jsou ohraničeny dopravní komunikací, po které jezdí auta v obousměrném provozu. Po krajích komunikace parkují auta. Vzhledem k dopravní vytiženosti města Náchod, je komunikace během dne celkem frekventovaná.

4. 7. Povolení k umístění instalace

Ještě dříve než jsem přistoupila k jakýmkoli technickým přípravám, bylo potřeba zjistit vlastníka této plochy a pozemku k ní náležícímu. Po nahlédnutí do katastrálních plánů se ukázalo, že plocha náleží soukromému majiteli. Musela jsem vyřídit formální náležitosti ohledně umístění instalace a podmínky manipulace s ní. K jednání s majitelem jsem vypracovala lehký nástin projektu, vizualizace, zakreslení instalace do fotografií, a nakonec maketu finální kompozice v měřítku 1:10. Od majitele pozemku jsem si vyžádala povolení k instalaci, které mi bylo schváleno. Od této chvíle jsem řešila technické parametry a možné způsoby instalace - zavěšení, uchycení, konstrukce.

4. 8. Volba materiálu a tvorba makety

Současně s vyřizováním formálních náležitostí, jsem již pracovala na technických materiálových zkouškách. Přes plastové folie, které byly mým prvotním záměrem, jsem došla až k práci s netkanými textiliemi. Na nich jsem začala zkoušet různé způsoby aplikace tisku a materiálové možnosti.

Z vybraných materiálů jsem vytvořila jednotlivé díly, z nichž každý vznikl na základě jedné kresebné kompozice, či jejího výseku. Dále následovaly

kompoziční zkoušky, které jsem fotograficky zaznamenávala a zpětně z nich vybrala finální podobu kompozice.

5. Proces tvorby

5. 1. Zajištění materiálu

Rozhodla jsem se použít materiál netkaných textilií, které jsem zakoupila v různých gramážích, tloušťkách a barevných kombinacích. Tyto materiály byly použity již při výrobě makety a zbývalo pouze nakoupit dostatečné množství. Pro tisk jsem zvolila bílý latex a černý akryl. Dále jsem zakoupila štětce různých druhů a šířek, nástroje k úpravě textilií a komponenty potřebné k instalaci díla, jako jsou např.: vázací drát, ocelové lanko, očka, vruty, apod. .

5. 2. Realizace

Pracovní plochu jsem si podlepila průhlednou folií, která mi umožnila zákresy jednotlivých dílů v reálném měřítku a zároveň poskytovala ochranu podlahy před znečištěním.

Na základě technických výkresů jednotlivých dílů jsem si udělala rozkresy na folii v reálném měřítku. Podle těchto obrysů jsem se mohla orientovat při malbě a podařilo se mi dodržet přibližné rozměry dílů. Postupně jsem přenášela malby technikou monotypu na textilie. K dosažení co nejlepšího přenosu jsem použila ruční lis. Jelikož byla celá plocha vypodložena folií, mohla jsem vždy barvu smýt a pokračovat v tvorbě dalších kompozic.

Po sejmutí tisků a jejich následném uschnutí, jsem jednotlivé kompozice vystříhla a vyřezala (v případě textilií s vyšší gramáží).

Následovala úprava materiálů v podobě drásání, dírování, trhání, našívání aplikací a fixování úprav lepidly. Každý díl jsem přelakovala průhledným lakem ve spreji, kvůli alespoň částečné ochraně proti vodě a okolním vlivům.

Když byly úpravy hotovy, přistoupila jsem ke kompletaci dílů do finálního tvaru celé kompozice.

Jednotlivé díly jsem k sobě přišila. V některých místech bylo nutné použít lepidlo. Přilepit bylo třeba i kusy vyšší gramáže, které šly obtížně prošít. Takto slepené dílo jsem ponechala 12 hodin schnout. Kvůli větší pevnosti a stabilitě, jsem celou kompozici podlepila perlínkou. V místech, kde byly mezi jednotlivými díly mezery, jsem perlínku jednoduše prostříhala, aby nezakrývala vzniklé otvory mezi vrstvami.

5. 3. Instalace díla

Dílo je upevněné na konstrukci vyrobené z ocelových lanek, přichycených k ocelovým očkům, které jsou uchycené ve zdi. Vytvořili jsme spolu s mým otcem jakousi kovovou síť, na kterou jsme dílo postupně zavěšovali.

6. Technická specifiká

Z technického hlediska nebylo úplně jednoduché celou věc zrealizovat.

Jako tiskovou techniku jsem si zvolila monotyp. Vytváří se přetiskem malby, která je provedena na hladkém povrchu. Tato technika mi přijde zajímavá tím, že každý tisk je vlastně jedinečný a nelze ho už nikdy zopakovat. Otiskování a techniku monotypu jsem zvolila proto, že při otisknutí vyniknou struktury štětce, které vznikají při nánosu většího množství barvy na hladký podklad. Kdybych použila přímou malbu na textil, barva by se neroznesla plynule, a nedocílila bych tak efektivního výsledku. Právě díky monotypu, působí tisk jako živá a dynamická malba, která je plynule rozprostřena po celé ploše. Pro tisk jsem zvolila akrylátovou čern a bílý latex.

Jednotlivé tisky jsem vystříhala nebo vyřezala řezákem, podle toho, jak vysoké gramáže byl konkrétní materiál. Ke kompletaci dílů jsem potřebovala pouze jehlu a nit. Pouze díly vysoké gramáže jsem musela přilepit, protože bylo velice obtížné je prošít. Následně jsem celou plochu podlepila perlinkou, která celou věc zpevnila. K lepení jsem použila chemopren a silikon. Některé díly, které by ve výsledku přečnívaly z konstrukce, bylo třeba vyztužit drátem, abych zamezila jejich ohýbání a deformaci. Pro ještě lepší celistvost díla jsou některé části podlepeny dřevěnými lištami.

V konečné fázi jsem se rozhodla pro upevnění díla přímo na zdi. Vyrobita jsem síť, která sestává z ocelových lanek, upevněných na háčcích zasunutých do ocelových vrtů. Instalaci jsem postupně věšela a upevňovala vázacím drátem k ocelovým lankům.

7. Popis díla

Má práce je jakousi spojnicí dvou míst, ke kterým mám určitý vztah a v mém životě tvoří důležitý bod. Prochází zde k propojení nejen skrze rostlinné motivy, ale i materiál, který jsem použila k výrobě. Obě města byla v minulosti velkými producenty textilu, což je dnes v obou případech pasé. Kvalitní textil, vyráběný ať už v Náchodě nebo v Lodzi, nahradil textil levných pracovních sil z Asie. Továrny na obou místech začaly chátrat nebo si je v lepším případě pronajaly jiné firmy. V dnešní době, kdy zažívají průmyslové budovy renesanci, společnost má zájem o jejich rekonstrukci a přetváří je nejčastěji v kulturní centra. To se ve velké míře děje právě v Lodzi, která si tak stále drží post kulturního města. V Náchodě je tomu bohužel naopak. Místo snahy o revitalizaci a využití objektů pro nové účely, se továrny i přes velký odpor veřejnosti bourají.

Celé dílo je vyústěním procesu, při kterém jsem přenesla skutečnost pomocí tužky do jednoduchých linií, které jsem dále aplikovala v malbě. Zkoumala jsem zde možnosti štětce a barvy. Jako podklad pro malby jsem zvolila pauzovací papíry, které jsem následně skládala na sebe, čímž jsem docílila distance a prolnutí motivů. Malby jsem aplikovala na textil technikou monotypu, který mi umožnil otisknout struktury, které vznikají při větším množství nánosu barvy.

Výsledným tvarem se stala asambláž, složená z jednotlivých unikátních tisků. Její kompozice je složena instinktivně, s ohledem na harmonii, dynamiku a plynulost prvků.

Stejně tak, jako jsem pracovala se způsoby prolínání v malbách, využívám je i v textilní instalaci, kde jsou jednotlivé kusy tisků skládány na sebe, překrývají se, a zároveň díky mezerám mezi tisky, se sčítají s graffiti na zdi. Dochází zde k prolnutí všech okolních elementů – graffiti, instalace, keře, stíny stromů.

Dílo se stává součástí již stávajícího grafického projevu na zdech a dohromady tvoří kompaktní celek, který se navzájem podporuje.

Při snaze zařadit dílo do konkrétního oboru nevím, zda je to vůbec možné. Mé dílo je textilní asambláž, která se při umístění ve vnitřních prostorech stává instalací. Vzhledem k umístění díla do veřejného prostoru na dobu neurčitou, přiřadila bych ho ke street artu.

8. Přínos práce pro daný obor

V mé práci jsem pracovala s tiskem a jeho aplikací na textilní materiál. Zároveň jsem se snažila povýšit tyto materiály na svébytný grafický prvek.

Instalací díla mimo galerijní prostor se mi podařilo upozornit na dané místo a připomenout jeho původní funkci občanům Náchoda.

Svou monumentalitou je nepřehlédnutelné a oživuje prostor, ke kterému nemají občané zrovna pozitivní vztah.

Dílo se nachází v symbióze s graffiti a tím se pomalu posouvá na pole street artu. Při instalaci díla a při pohledu na graffiti, které jsou mu podkladem, jsem si položila otázku, jaké jsou vlastně hodnoty street artu a kde začíná a končí vandalismus v podobě graffiti? Na tuto otázku neznám zatím odpověď. Možná je to otázka, na kterou si budu muset odpovědět v nějaké mé další práci.

9. Silné stránky

Silnou stránkou je posunutí měřítka grafického projevu a jeho přesahu. Vyniká svým rozměrem, tudíž ho nelze přehlédnout i z větší vzdálenosti. Do díla jsem vložila spoustu své energie a je mou autorskou výpovědí. Mým záměrem nebylo vytvořit věc, která bude kontrastovat s místem, či nějakým způsobem vybočovat. Cílem bylo dokonalé splynutí a prolnutí s ostatními aspekty, přítomnými na tomto místě. Myslím, že se mi to podařilo a instalace funguje v prostoru tak, jak bylo mým prvotním záměrem.

Kromě instalace ve veřejném prostoru může dílo bez problému fungovat i v interiéru jako doplněk nebo plnohodnotný obraz.

10. Slabé stránky

Největší slabiny mého díla spatřuji v jeho složitém technickém provedení. V průběhu práce jsem narazila na svou vlastní slabinu, neschopnost kreativity technického myšlení. Po celou dobu příprav jsem se věnovala myšlenkovému a výtvarnému procesu a technickým náležitostem jsem nevěnovala příliš velkou pozornost. Tím jsem později narazila na značné technické komplikace. Dostala jsem se do situace, kdy jsem si nevěděla rady s tvorbou konstrukce, jejíž realizaci jsem ponechávala takřikajíc napospas osudu. Kvůli počátečním nejistým podmínkám a vůbec možnostem instalace, jsem se snažila co nejlépe přesvědčit majitele pozemku k povolení instalace, a odprezentovala jsem takový způsob instalace, který vlastně ani nebyl reálný. Ať už z konstruktivního, bezpečnostního, tak i finančního hlediska. Nakonec jsem uvedla věc na pravou míru a dohodla jsem se s majitelem na těch nejpříznivějších podmínkách instalace zahrnujíc i zásahy do jeho stavby. Umožnil mi tak nejefektivnější a nejjednodušší způsob instalace. Díky této zkušenosti se mi opět dostalo dalšího ponaučení.

Další slabinou bych hodnotila nízkou odolnost díla vůči venkovním vlivům a zásahu lidského faktoru.

11. Resume

The first impuls of choice of this topic was opportunity of realization on large size format. I found out that I need a lot of space and freedom to effectively express my feelings. It allows me to use a huge range of expressions and techniques.

In creation on small size format I feel like tied an limited, as it was framed and I wasn't able to across its board.

The source of prints are paintings and their following compositions. that have been created on base of drawing transcripts of plants and still life at Jewish cemetery in Lodz.

The textile instalation obtaining of graphic prints is symbol of cemetery in Lodz, that has been displayed on wall in addition with plants, shadows of trees and graffiti at cemetery in Náchod.

The whole work is a result of process in which I transfered reality by pencil and very simple lines applied into paintings. I was reasarching possibilities of a brush and paints there. I choose a transparent paper for the base and achieved blending of these layers by folding one by one. There was created an optical distance between compositions because of blending.

I applied paints onto textile material by technique of monotype, which allows me to imprint reliefs and structures of brush stroke.

As well as I used principles of blending in paintings, I also use them in textile instalation where individual pieces are layered and overlaped on each other. The instalation is getting to be a part of already existing graphic expression and with graffiti they create a compatible complex.

12. Seznam použitých zdrojů

a) Knižní a periodická literatura

1. SCHULZ CH. N.; Genius loci. 2. vydání: Dokořán, 2010. ISBN 978 – 80 – 7363 – 303 – 5.
2. SCHMELZOVÁ R., ŠUBRTOVÁ D., MIKULÁŠ R.; Současná umělecká díla v krajině. 1. vydání Praha: Academia, 2014. ISBN 978 – 80 – 200 – 2275 – 2.
3. VÁCLAVOVÁ D., ŽIŽKA T.; Site specific. 1. vydání Praha: Pražská scéna, 2008.
4. HVÍŽĎALA K; Stopy Adrieny Šimotové. 2. vydání Praha: Jaroslava Jiskrová – Máj, 2011. ISBN 978 – 80 – 86643 – 46 – 5.
5. JITKA A KVĚTA VÁLOVY, Praha: Národní galerie v Praze. ISBN 80 – 902285 – 4 – 2.
6. PODOLSKA J.; Spacerownik cmentarz żydowski w Łodzi. Łodz: Agora, 2010. ISBN 978 – 83 – 268 – 0037 – 5.
7. ČTVRTEČKOVÁ A.; Židovské hřbitovy v Náchodě
8. SADEK V., FRANKOVÁ A., ŠEDINOVÁ J.; Židovské dějiny, kultura a náboženství. 1992. ISBN 80 – 04 – 25998 – 7.

b) Internetové zdroje

1. ŽIDOVSKÝ HŘBITOV V LODZI

URL: <<http://www.jewishlodzcemetery.org/PL/OCmentarzu/OCmentarzuNaBrackiej/Default.aspx>>

[2015 – 04 – 10]

2. WIKIPEDIA VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ

URL: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Veřejné_prostranství>

[2015 – 04 – 14]

13. Seznam příloh

Příloha č. 1

Židovský hřbitov Lodz

Příloha č. 2

Lineární kresebné přepisy

Příloha č. 3

Malby

Příloha č. 4

Maketa a technický výkres

Příloha č. 5

Otiskování monotypu a následná úprava

Příloha č. 6

Lepení a kompletace

Příloha č. 7

Podlepení perlínkou a výztuha

Příloha č. 8

Transport a instalace

Příloha č. 9

Instalace v poměru k člověku a z větší vzdálenosti

Příloha č. 10

Katastrální mapa

Příloha č. 11

Příchod k židovskému hřbitovu v Náchodě

Příloha č. 12

Pohled na zeď

Příloha č. 13

Fotografie zdi v měřítku s postavou

Příloha č. 14

Okolí zdi

Příloha č. 15

Materiály, povrchy a struktury – zídka

Příloha č. 16

Materiály, povrchy a struktury – omítka

Příloha č. 17

Materiály, povrchy a struktury – omítka, dveře

Příloha č. 18

Materiály, povrchy a struktury – strom, cesta

Příloha č. 19

Graffiti

Příloha č. 1 – židovský hřbitov Lodz

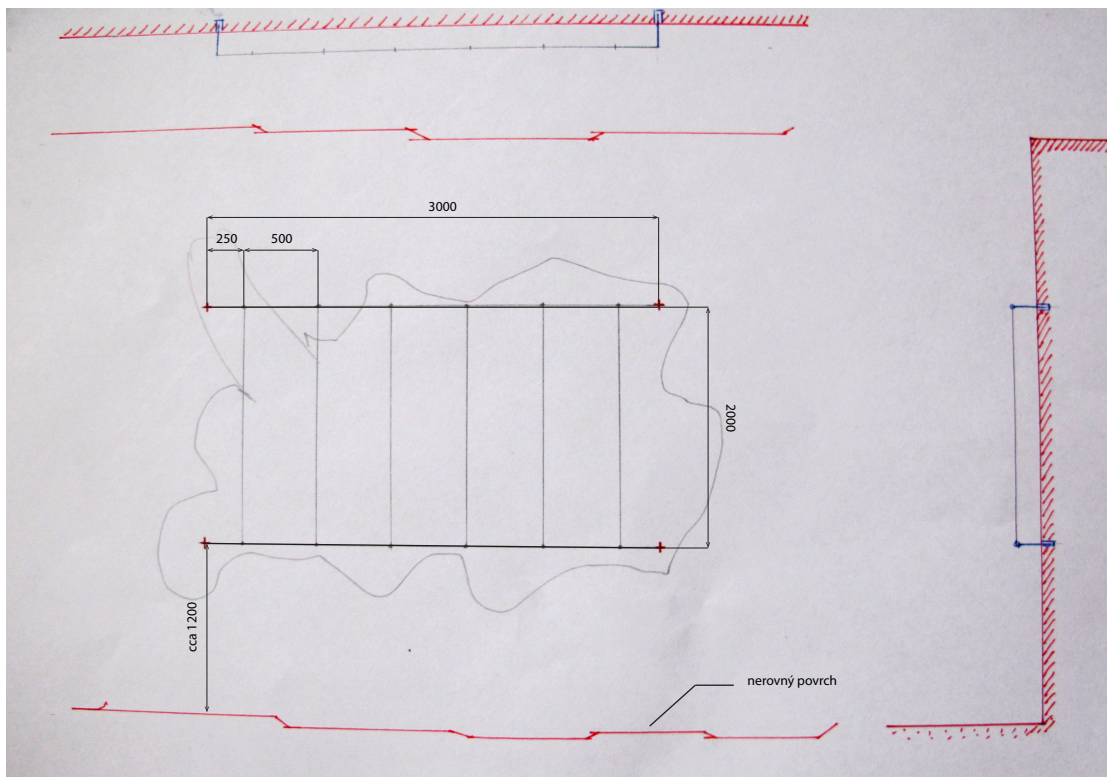
Příloha č. 2 – lineární kresebné přepisy

Příloha č. 3 - malby

Příloha č. 4 – maketa, technický výkres

Příloha č. 5 – otiskování monotypu a následná úprava

Příloha č. 6 – lepení, kompletace

Příloha č. 7 – podlepení perlinkou a výztuha

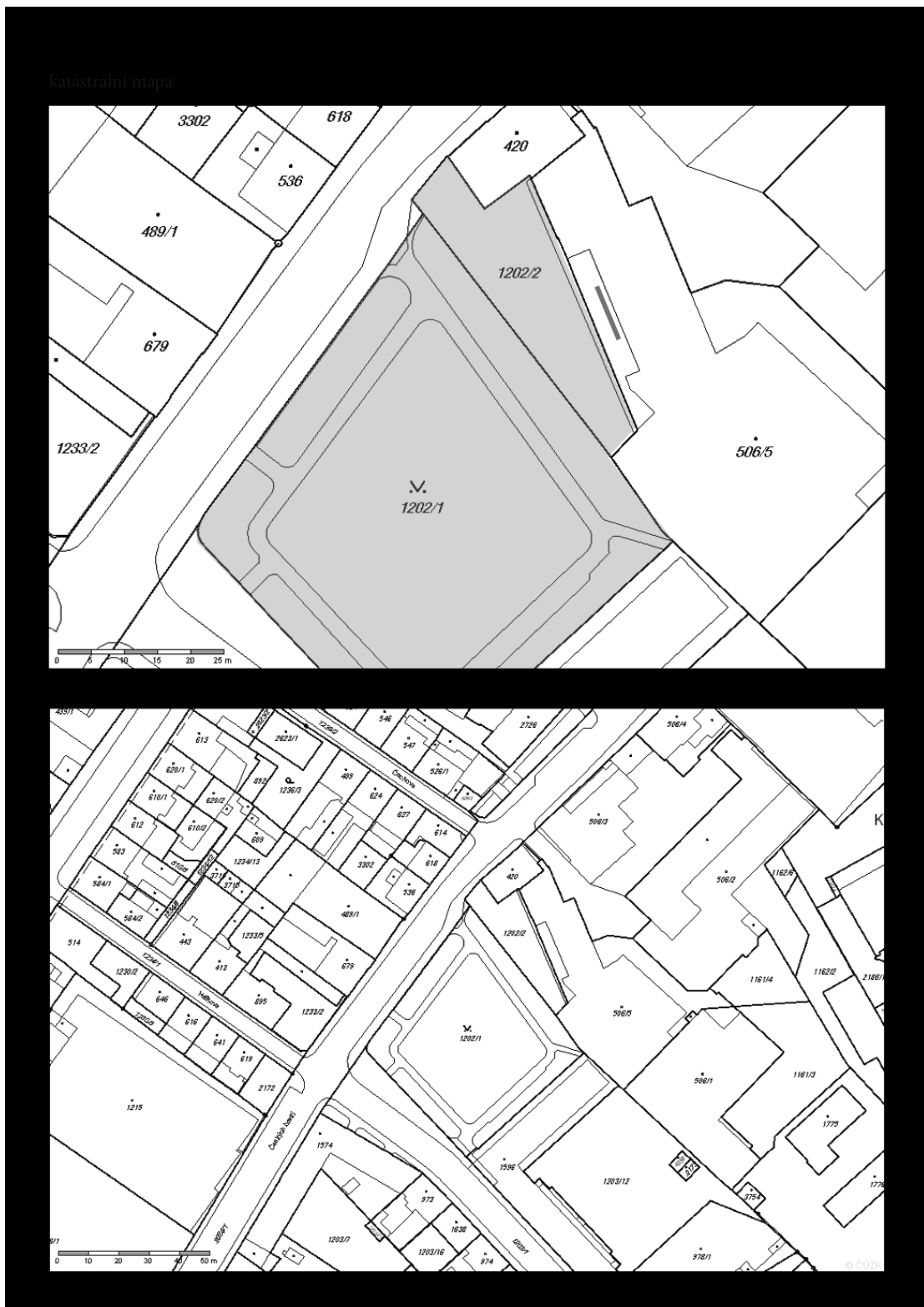
Příloha č. 8 – transport a instalace

Příloha č. 9 – instalace v poměru k člověku a z větší vzdálenosti

Příloha č. 10 – katastrální mapa

Příloha č. 11 – příchod k židovskému hřbitovu v Náchodě

Příloha č. 12 – pohled na zed'

Příloha č. 13 – fotografie v měřítku s postavou

Příloha č. 14 – okolí zdi

Příloha č. 15 – materiály, povrchy a struktury - zídka

Příloha č. 16 – materiály, povrchy a struktury - omítka

Příloha č. 17 – materiály, povrchy a struktury – omítka, dveře

Příloha č. 18 – materiály, povrchy a struktury – strom, cesta

Příloha č. 19 - graffiti

